

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 352.

Anden Sæssion.

19de Møde.

Løvedagen den 15de Februar.

(Fortf.)

7) Lovforslagets § 4 (see Anhanget Nr. 56, Sp. 867).

vedtoges med 48 Stemmer mod 4.

8) Sammes § 5 (see Anhanget samme Steb).

vedtoges eenstemmigt med 57 Stemmer.

9) Sammes § 6 (see samme Steb).

vedtoges eenstemmigt med 57 Stemmer.

Derpaa fattes Lovforslagets §§ 7 til 11 inclusivt med de dertil hørende Vædringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: De her fremsatte Forslag angaae Oageringen af de Embædsmand, hvis Ansættelse paa en Maade var bestemt ved de foregaaende Paragrapher. Jeg skal overlade til de Herrer Forslagsstillere at begrunde deres Vædringsforslag, førend jeg tager Ordet, da jeg ikke troer, at der om de øvrige Paragrapher kan være nogen egentlig væsentlig Tvivl.

Masmusen: Aarsagen, hvorfor vi have stillet Vædringsforslag til § 8, er, fordi vi finde, at de Grunde, som ere anførte i Motiverne for at disse Procenter tildeles Skovriderne, ere upraktiske. Det hedder deri, at det skal være for at opmuntre dem til at være påpassende i deres Districter. Vi have sammenlignet dem med en Agerbruger, der giver sin Forvalter visse Procenter; men der er en stor Forskjel, thi en Forvalter, som passer og dyrker Jorden godt om Foraaret, kan vente at faae Udbytte af Arbeidet i samme Aar, imedens Skovrideren derimod ikke kan vente at faae Udbytte af sit Arbeide, førend maaskee efter et halvhundredes Aars Forløb, og det kan ogsaa anføres som en Hovedgrund imod, at Procenter ikke gives, at der er Districter, hvor Procent-

terne ville udgjøre 800 Rbd. eller maaskee mere, og, dersom det nu er en forsømmelig Mand, saa kan han indvinde 400 Rbd. i Procenter, om han endogsaa ingen Umage gjør sig. Efter vor Formening er altsaa dette Forslag her om Procenter bygget paa upraktiske Grunde, og vi have derfor tilladt os at foreslaae, at der, istedetfor Procenter, skal tillægges enhver Skovrider et Beløb af 200 Rbd. aarlig, hvilket er det samme Beløb, som de hidtil have havt af de indvundne Procenter.

Ordføreren: Jeg havde troet, at den ærede Forslagsstiller havde begrundet det andet Forslag med det samme. Det, som har afholdt Majoriteten fra at gaae ind paa dette Forslag, er, foruden den almindelige Grund, at Loven derved vilde hindres i at komme frem, at der dog i Procenterne ligger en Spore, som altid kan være værd at forsøge. Man har vel sagt, at i de større Districter vil altid naaes det Maximum af 400 Rbd., som Forslaget bestemmer; thi Forslaget bestemmer nemlig, at, om Procenterne end overfride 400 Rbd., skal der kun gives 400 Rbd. til Skovrideren; men selv om end i de større og bedre Skovdistricter dette Maximum vil naaes og altsaa her Sporen falde bort, er der dog en Mængde Skovdistricter, hvor det vanskeligt eller neppe vil være Tilfældet, og der vil man altid søge at bringe Mere tilveie ved en bedre Behandling af Brændet og Skovproducterne i det Hele, saaledes som det er blevet bemærket under den foregaaende Behandling. Forøvrigt er der ogsaa en Betragtning, som har ledet Udvalget, nemlig den, at hverken denne Wei, som Forslagsstillerne her ville gaae, eller den Wei, som det oprindelig er foreslaaet at gaae, synes at være den rette; der er derimod en tredje Wei, hvilken jeg dog ikke her skal omtale, da der intet Forslag i saa Henseende foreligger og for ikke